

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi október hó 31. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az emberölés bűntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.13/2008/8. számú ítéletét megváltoztatja és a vádlott kényszergyógyításának elrendelését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítja az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 6.000 (hatezer) forint büntügyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

A vádlott nem szenved, és nem szenvedett a terhére rótt cselekmény elkövetésekor sem az elmeműködés olyan kóros állapotában - így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban, vagy személyiségzavarban -, mely képtelenné tenné vagy korlátozná cselekménye következményeinek felismerésében, illetve az ennek megfelelő cselekvésben *(szakértő1 és szakértő2 igazságügyi pszichiáter szakértők véleménye a nyomozati iratok 254. oldalán).*

A vádlott vérében a 2007. október 7-én 18 óra 10 perckor történt vérvétel időpontjában 0,22 ezrelék volt az alkoholkoncentráció, ami alkoholos befolyásoltságot nem eredményezett. A véralkohol-koncentráció 16 óra 31 percre visszaszámolva 0,47 ezrelék lehetett; ez olyan alacsony etil-alkohol szintnek felel meg, ami ugyancsak nem eredményezett alkoholos befolyásoltságot. A második vérvételre 2007. október 7. napján 18 óra 50 perckor került sor, ekkor a vádlott vérében 0,24 ezrelék volt az alkoholkoncentráció *(orvosszakértői vélemények a nyomozati iratok 257-259. oldalán).*

Nem állt rendelkezésre adat arra nézve, hogy a vádlott alkoholos befolyásoltsága a cselekmény elkövetésének időpontjában, 13 és 14 óra közötti időben milyen mértékű volt.

A sértett vérének etil-alkohol szintje 3,48 ezrelék volt, amely nála súlyos fokú alkoholos befolyásoltságot eredményezett. *(szakértő3 és szakértő4 igazságügyi orvosszakértők végleges véleménye a nyomozati iratok 225. oldalán.)*

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlott védekezésével szemben álló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek során felderítette és megvizsgálta azokat a személyi és tárgyi bizonyítékokat, amelyek a tényállás megfelelő felderítéséhez szükségesek voltak. A bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelve adott számot ténymegállapításairól.

Így helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor elvetette a vádlottnak a történeteket balesetként beállítani törekvő védekezését. A késbe történő „beleszaladás” - önmagában is rendkívül életszerűtlen - lehetőségét az aggálytalan orvosszakértői vélemény kategorikusan kizárta. Határozottan szembenállt azonban ezzel a vádlottnak a cselekmény elkövetése után tanúsított magatartása, mely a

cselekmény nyomainak eltüntetésére, a hozzátartozók és a mentőszolgálat munkatársainak megtévesztésére irányult.

A vádlott beszámítási képességére vonatkozó adatok helyesbítését tette szükségessé, hogy az elsőfokú ítéletben ennek megfogalmazása nem felelt meg a Btk.24.§-ában írt szövegezésnek, illetve mindössze a beszámítási képesség kizártságára vonatkozóan tartalmazott megállapítást, a korlátozottságra azonban nem.

Ugyancsak kiegészítésre szorult a tényállás a vádlott, illetve a sértett alkoholos befolyásoltságával kapcsolatos adatokkal.

A jogorvoslati kérelmekkel nem támadott, a fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság azonban nem foglalt állást a szándék formájának kérdésében, ezért ítéletének indokolása e körben kiegészítésre szorult.

A cselekmény elkövetési módjára, az ahhoz használt eszköz jellegére, a célba vett életfontosságú testrészre, a behatás erejére figyelemmel csak arra vonható megalapozott következtetés, hogy a vádlott magatartása következményeit kívánva, ún. egyenes szándékkal követte el a bűncselekményt.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen vette számba.

Az alkoholista vádlott súlyosan kifogásolható, munkakerülő életvitelt folytatott, a sértettet az esetet megelőzően rendszeresen, nem egy alkalommal súlyos sérülést eredményező módon bántalmazta. Ezekre a körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság nem tévedett a vádlottal szemben kiszabott fő- és mellékbüntetés tartamának meghatározásakor. A kiszabott büntetés megfelelően igazodik, a bűncselekmény és a vádlott társadalomra veszélyességének, illetve bűnösségének fokához, az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. Ezért a másodfokú bíróság a büntetés enyhítésére a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok sérelme nélkül nem látott lehetőséget.

A kifejtettek miatt az enyhítést célzó fellebbezések nem voltak alaposak.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott alkoholfüggő személy, aki alkoholista életmódot folytatott; azonban nem nyert bizonyítást az, hogy a bűncselekményt is ittas állapotban, avagy alkoholista életmódjával összefüggésben követte el. Így a kényszergyógyítás Btk.75.§-ában írt törvényi feltételei nem álltak fenn, ezért annak elrendelését mellőzni kellett.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - a kényszergyógyítást érintő részében - megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az előzetes fogvatartásban eltöltött idő továbbmenő beszámításáról.

A vádlott a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére a Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles.

P é c s, 2008. október 31.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.13/2008/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.100/2008/5. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - a 2008. évi október hó 31. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke